

Oddagrein

Eiríkur Lindenskov

eirikur@sosialurin.fo

DÁLKA OKKUM GRINDINA BURTUR

So upplivdu vit tað, at ein sokallaður umhvørvisfelagsskapur leggur okkum føroyingar undir at velja Sátan fram um Gud, tí vit drepa grind. Jú, mangt skalt tú hoyra...

Til eitt vist kunnu vit skilja, at fólk úti í stóru verð halda okkum vera barbarar, tí vit drepa grind. Men hetta man vera eitt gott dømi um, hvussu lítið sokallað globaliserað fólk skilja av tí heila. Almenna heimasíðan hjá Sea Shepherd visti nú um dagarnar at siga um grindadrápið í Vestmanna hósðagin. Har speireka tey føroyingar, sum siga, at grindin er ein gáva frá Gudi:

»Tann einasti gudur, sum kann góðtaka slíka ræðslu er Satan, og Føroyar tykjast tæna sínum ónda

gudi við sínum drápsliga hugburði og við at verja eina barbariska mentan, sum einki pláss eigur í 21. øld, sum ikki hoyrir heima í siviliseraða heiminum, og sum als einki pláss eigur í Evropa-samveldinum«, skrivar Sea Shepherd millum annað á heimasíðuni.

Jú so vist er tað í nógv størstan mun talan um glantrileik í umhvørvisfelagsskapum so sum Sea Shepherd. Tað gongur jú út upp á, at ávísir persónar skulu kunna uppihalda einum lívsstíli, har teir kunnu spegla sær í glamour og vinna pengar upp á lættsintar umhvørvisfjepparar, sum geva teimum gávur fyri at berjast móti til dømis blóðdálkandi og óndum føroyingum.

At grindadrápið fer í søguna tyk-

ist alt meira greitt. Ikki tí at vit skulu bukka undir fyri trústi frá umhvørvisfelagsskapum, men tá almennu heilsu- og myndugleikarnar mæla frá, at fólk yvirhøvur eta grind, so hevur politiski myndugleikin ein álvarsaman trupulleika við at loyva fólk at drepa og eta grind. Tað er so í øllum førum at blæsa og hava mjøl í munni, og her verður politiska skipanin skjótt noydd at taka støðu – heldur enn at halda fyri eygu og oyru og halda seg vita betur.

Nú fekk Kári á Rógvi, løgtingsmaður, rættiliga oyri í maskinuna, tá hann speirar ein týskara við Auschwitz í sambandi við herferð móti grindadrápi. Nei sjálvandi kunnu dagsins týskarar ikki gera við, at for-

fedrarnir vóru slíkir barbarar ímóti mannaættini. Men tað átti ikki verið so trupult at vent sjútsinum og gjørt hesum fólki greitt, at vit ikki halda, at tað ikki sømir seg tjóðum, sum tína mannalív, at finnst at okkum fyri

okkara grindadráp.

Støðan er jú heilt margháttlig, tá mannatýnarar finnst at hvalatýnarum – og so koma fleiri teirra úr somu londum, sum hava dálkað okkum sjó-økið so illa, at grindin ikki er etandi. Grindadrápið fer helst í søguna. Men tað verður ikki tí, at »barbararnir« í Føroyum ikki koma sær at drepa hesi fittu og klóku djór. Grindadrápið fer helst í søguna, tí at barbararnir á meginlandinum hava dálkað okkum umhvørvið so illa, at grind ikki er etandi.

» Margháttligt, at mannatýnarar finnst at hvalatýnarum

»Ein ferð gjøgnum føroyskt«

Í Sankta Frans skúla í Havn høvdu tey herfyri evnisviku, sum tey kallaðu eina ferð gjøgnum føroyskt. Í hesum sambandi vitjaðu næmingar úr 3. og 4. flokki í Miðlahúsinum.

Tey vildu fegin síggja, hvussu vit gera bløð, skriva Portalin og gera útvarp í Miðlahúsinum. Tey hava eisini havt rithøvundar á vitjan í skúlanum, sum hava greitt frá um tað at skriva søgur

og yrkingar og um sagnir og ævintýr.

Tey hava eisini kannað standmyndir ymsa staðna í Havnin. Ja, tey vóru fegin um hendan øðrvísi mátan at hava undirvísing.

Gjørði Jørgen ein Jóannes?

Tað sær út sum um, at Jørgen Niclasen »gjørði ein Jóannes«, tá Fólkaflokkurin tók seg úr samgonguni í síðstu viku.

»At gera ein Jóannes« er at fara úr eini samgongu, tí man roknar við nývali. Tað gjørði Javnaðarflokkurin í 1996 – ív-aleysur í, at Edmund Joensen fór at skriva út nýval. Men tað

gjørði hann ikki. Hann skipaði nýggja samgongu saman við Fólkaflokkinum, sum hevur sitið við valdið síðani.

Men Javnaðarflokkurin fór í eina oyðimarkargongd í andstøðu í næstan átta ár.

Tjóðveldisflokkurin skuldi eisini vera smartur í 2003, tá tey mistu álitið á Anfinni

Kallsberg fyri bókhaldsfusk, sum hann í eini bók var lagdur undir at hava gjørt fyri eini 25 árum síðani. Tað endaði við nývali og at Tjóðveldisflokkurin fór sína oyðimarkargongd, sum hann hevur verið í síðani.

Kanska Fólkaflokkurin nú stendur fyri tørn...?

Vælfærd ella niðurlaging

EYÐGUNN SAMUELSEN
KJAK Á SÍÐU 10

Sundstein spyr Kaj Leo

JÓGVÁN SUNDSTEIN
KJAK Á SÍÐU 12

Rýmdu undan rúsevnum

Leygarkvødið vóru nakrar gentur av bygd farnar ein túr til Havnar at hungna sær. Tíðliga leygarkvødið vóru tær bodnar í ein føðingardag.

Tá ið tær komu í føðingardagin lögdu tær til merkis, at hetta var ikki ein vanligur føðingardagur við lagkøku, bollum og kakao. Har vóru tað rúsevnir sum, settu dagskránnar.

Tey flestu, sum vóru í føðingardegnum vóru rúsað við rúsevnum. Hetta var ikki nakað fyri bygdagenturnar, sum vit hava tosað við, so tær valdu heldur at fara ein túr oman á Hvonn at hugna sær.

– Her er tørvur á einum meira aktivum narkopoliti, halda genturnar.

Og tað undran mangan, hví rúsevni florerar í Føroyum, tá ið øll kenna hvønn annan.

So tit, sum síggja rúsevni í veitslum og arðastaðni, sigið lögrelguni frá. Tað nyttar ikki at vit fjala út yvir hvønn annan. Um vit øll í Føroyum standa saman um at útruðda rúsevni, so var eingi trupulleiki at gera slagorðið til álvara: Nei til narko!

Hetta skylda vit børnum okkara, sum eru í vanda-bólkinum fyri at koma út í slíkt misbrúk.